

Bilag 3.

JUSTITSMINISTERIET.

København, den 4. Maj 1926.

Efter at det herværende norske Gesandtskab har anmodet om Udenrigsministeriets Bistand til saavidt muligt at erholde Oplysning om, hvorvidt Staten i Henhold til de her i Landet gældende Bestemmelser eller i Henhold til Beslutning af Rigsdagen i hvert enkelt Tilfælde under eller efter Krig har Pligt til at yde eller har ydet Landets Indbyggere hel eller delvis Erstatning for Skade, forvoldt af Fjenden eller ved Dispositioner af Landets egne militære Myndigheder, har Udenrigsministeriet i Skrivelse af 9. April 1926 (6. D. 43.) udbedt sig en Udtalelse fra Justitsministeriet til Brug ved Besvarelsen af Gesandtskabets Henvendelse.

Foranlediget heraf skal man meddele, at der ikke i Lovgivningen findes almindelige Regler om de ovenfor nævnte Spørgsmaal, se derimod angaaende Krigsskade paa visse Jernbaner Kundgørelse af 15. Marts 1845 § 17, Bekendtgørelse Nr. 91 af 17. Maj 1871 § 13 m. fl. (se nærmere Dansk Lovleksikon, 3. Bind, p. 655), men at der i enkelte Love ved en Krigs Afslutning er givet visse Bestemmelser i saa Henseende, jfr. saaledes Loven angaaende Erstatning for Krigsskade af 30. Juni 1850 og 17. November 1865. I Teorien er det antaget, at der ikke bestaar nogen Pligt for Staten til at yde Erstatning for den under Krig af Fjenden eller egne militære Myndigheder forvoldte Skade paa privat Ejendom, i hvilken Henseende man skal henvisse til Matzens Statsret III. Del, Udg. 1909, p. 351—53, Torps Tingsret, 3. Udg., p. 91 og Lassens Obligationsrets alm. Del, Udg. 1920, p. 336, ligesom man skal henvisse til, at Spørgsmaalet bl. a. har været behandlet i Artikler i Tidsskrift for Retsvidenskab af Troels Jørgensen (XXI, 1908, p. 117 flg.) og A. Hindenburg (XXIII, 1910, p. 405 flg.).

Til Udenrigsministeriet.